

PESMI

Svetlana Makarovič

V MENI JE PESEM

V meni je pesem,
ki je nihče
ne zna zapeti.

Nihče
razen vetra,
mraka in dežja,
nihče
razen razdejanega neba.

Pesem je v meni,
kot raztrgano gnezdo,
kot razklano drevo,
kot kletev.

Nocoj jo hripavo poje
raztgoteni večer.
Vedno znova se poraja
pod težkimi kapljami grenkobe.

Mesec mi je odkril
prosojno silhueto
tvojega hrepenenja.

Prikazuješ se, nov obraz
na tančici čustev.
Čista svetloba se pretaka.
skozi zenice tvojih oči...

A kaj bi s pesmijo?
Bele pošasti se plazijo čez nebo;
soteska strahu je polna
zamolklih odmevov.

NOC

Na travnikih noči
poležava žalost.
Nemo boljši vame
z velikimi očmi.

Iz poslednjih isker
zgrebem smehlajaj.
Potem ležem k njej
in jo posmehljivo gledam.

Vem, da bo kmalu
prišel dan, lep,
domišljav in svetel
in jo pretopil vase.

IGRA SE TEMA

Igra se tema.
Igra se tiho
grozljivo igro
in je dolgo ne dokonča.

V tej igri
so večeri
s pregriznjenimi vratovi.
So jutra brez oči,
so krvaveči dnevi
in vsevprek razmetane
slutnje smrti.

Tema se igra,
stara, veselozlobna.

ČUTIM

Čutim, svetloba, slovo
v najinem snidenju,
čutim tvojo začasnost.
Čutim brezkončno navideznost
v najinem smehljanju.

Ne govori: ne boj se.
Bojim se. Sanje naletavajo,
da zabrišejo tvoj odhod.

Sama bom,
ko bodo moji dnevi
temni in mrtvi
pluli skozi mene.